

ОТЪ ДРУЖЕСТВОТО НА СТОЛИЧНИТЪ ЖУРНАЛИСТИ.

Народни поете,

Започналъ своята дѣйность, когато българскиятъ народъ напръгаше всичкитъ си сили, за да постигне освобождението си отъ духовно и политическо робство, Вие съ своето слово осмисляхте борбитъ му и крѣпѣхте духа му. По-късно, когато слънцето на свободата изгрѣ надъ България, Вие продължихте Вашето творчество, направихте гъвкава и красива българската рѣчь и създадохте битовата българска литература.

Въ дни на голѣми изпитни почна Вашето творчество. Въ дни на още по-голѣми ние днесъ празнуваме петдесетгодишния Ви юбилей. Прѣзъ това дълго врѣме на българския народъ бѣ сждено не единъ пжтъ да прѣживѣе моменти на дълбокъ трагизмъ; но въ Вашитъ дивни творения никога не проникна убийствениятъ лѣхъ на отчаянието: въ тѣхъ Вие винаги съчетавахте свѣтлия оптимизмъ на юношата съ надеждитъ и твърдата вѣра на бащата, който, прощавайки грѣшкитъ на дѣцата, ревниво охранява чувствата и енергията имъ за нова работа.

Нѣколко поколѣния се учиха и вдъхновяваха отъ Васъ въ любовъ и прѣданостъ къмъ родината. Необятната енергия, която нашиятъ народъ разви прѣзъ своя четиредесетгодишенъ политически животъ—тя въ голѣмъ размѣръ се дължи и на Васъ. Благодарение на тази енергия до вчера нашето отечество заемаше почетно мѣсто въ сѣмейството на културнитъ народи. Уви, тя се прахоса безъ полза. Днесъ още не, но утрѣ сигурно ще разберемъ, че подобно на невръстни дѣца ние унищожихме цѣнности, каквито народи и по-стари и по-голѣми отъ нашия мечтаятъ да иматъ.

Ск ж пи учителю,

Страшнитъ бѣдствия, които постигнаха България, раздрусаха издѣно душата на народа ни и помрачиха ясниятъ му погледъ. Прѣдъ срутенитъ кумири мнозина, даже и отъ прѣ-